



74

DE ezelinne nu zag den Engel des HEEREN staande in den weg, met zyn uitgetrokken zwaard in zyne hand, daarom week de ezelinne uit den weg, en ging in het veld: doe sloeg Bileam de ezelinne, om de zelve na den weg te doen wenden. Maar d'Engel des HEEREN stond in een pad der wyngaarden, zynde een muur aan deze, en een muur aan geene zyde. Doe de ezelinne den Engel des HEEREN zag, zo klemde zy haar zelve aan den wand, en klemde Bileams voet aan den wand: daarom voer hy voort haar te slaan. Doe ging de Engel des HEEREN noch voorder: en hy stond in een enge plaatse, daar geen weg en was, om te wyken ter rechter, noch ter flinker hand. Als de ezelinne den Engel des HEEREN zag, zo leide zy haar neder onder Bileam: en de toorn Bileams ontfak, en hy sloeg de ezelinne met eenen stok. De HEERE nu opende den mond der ezelinne, die tot Bileam zeide, Wat hebbe ik u gedaan, dat gy my nu driemaal geslaagen hebt? Doe zeide Bileam tot de ezelinne, Om dat gy my bespot hebt: och of ik een zwaard in myne hand hadde! want ik zoude u nu dooden. De ezelinne nu zeide tot Bileam, Ben ik niet uwe ezelinne, op dewelke gy gereeden hebt, van doe af dat gy [myn heere] geweest zyt, tot op dezen dag? ben ik ooit gewend geweest u alzo te doen? hy dan zeide, Neen. Doe ontdekte de HEERE de oogen Bileams, zo dat hy den Engel des HEEREN zag staande in den weg, en zyn uitgetrokken zwaard in zyne hand: daarom neigde hy 't hoofd, en buigde zich op zyn aangezichte.